

Blind Guardian

Recenze – Nightfall in Middle-Earth (CD)

Dotyk dvou geniálních světů... Na jedné straně opony nesmrtelný svět, utkaný ze slov stvořitele Středozemě J. R. R. Tolkiena. Na druhé straně opony, svět melodií, utkaný z nezaměnitelného přediva mistrových věrných bardů ze slovutné říše germánské. Dialog a nádherná symbióza... Působivá harmonie... Když Hansi Kürsch v časech triumfu Imaginations From The Other Side rozhlašoval, že další album se obejde bez inspirace jedním z největších fenoménů literatury minulého století, asi sám netušil, že v roce 1998 se Tolkienův Silmarillion dočká svého hudebního obrazu. Kolosálního, převratného a nezapomenutelného. A že jeho autorem bude on a jeho družina ve zbrani.

Blind Guardian završili opusem Nightfall In Middle - Earth předalekou evoluční pouť, kterou ozdobilo nepřeborné množství klenotů, jimiž se může těžký kov po věky věků márnivě pyšnit. Avšak jen jeden z nich má nesmrtelnou záři, jenom jeden z nich se může v mnohých srdcích honosit epitetem nejkrásnější.

Jak charakterizovat Nightfall? Jako metalovou operu? Klíč k branám fantazie? Největší metalové album všech dob? Všude spousta pravdy a zrnko nadsázky. Ber jak ber, Nightfall je úžasnou a novátorskou záležitostí, která poněkud stagnujícímu power - speedu (ale ta škatulka převelmi tlačí!) ukázala cestu do nových neprobádaných říší. Celek je rozdělený do úctyhodných 22 tracků, zhruba z poloviny se však jedná o různá preludia k větším skladbám. Tento zdánlivě kosmetický krok vede k tomu, že koncept alba je dotažen k absolutní, vlastně ABSOLUTNÍ, dokonalosti...

Je neuvěřitelné, jak silné melodické nápady si Blind Guardian dovolí využít pro několikaveršinné kousky. Jenom mistři svého řemesla dovedou 44 vteřin nabít tak křehce éterickým kouzlem akustické kytary a sladkého zpěvu (Battle Of The Sudden Flame), nebo během 25 vteřin dokonale vykreslit imaginárního barda v akci (The Minstrel). Už na tyto kratičké, často mluvené, útvary bych mohl pět ódy do aleluja, mohl bych se rozplývat nad invencí, brilantním provedením a famózní obrazotvorností, ale to všechno nechám na Vás. Slova až tak daleko nedosáhnou...

Intra jen připravují naše duše na emocionální třaskavinu v podobě Velkých skladeb. Ono velké "v" je vypočítavým a záměrným aktem, který má obrazně demonstrovat, že se nejedná jen tak o nějaké skladby. Největší silou Nightfallu je úžasně pečlivá zvuková i melodická výstavba jednotlivých písní. U Blind Guardian nemá klišé místo, každá kompozice je nezaměnitelným pletencem metalové výbušnosti, orchestrální komplexnosti a geniálně citlivých vyhrávek. Pro Slepé strážce neexistuje předvídatelnost, jejich práce je členitá - jednotlivé nosné riffy se vrství jeden na druhý, mění se nálada, instrumentace, tempo. Ne náhodou se většina jejich skladeb dá bezbolestně převést do čistě symfonické podoby (požehnáno budiž tomu, kdo tak v časech budoucích učiní).

Práce s refrény, které vystupují z toho divokého malströmu pocitů a barev, je hodná smeknutí klobouku a imaginárního zlomení pisálkovského brku. Adjektiva, která by věrně popsal například refrén skladby Time Stand Still, se v mém slovníku nevyskytují - i po stém poslechu ke svému údivu nalézáte nové podtóny, hlasy, nástroje... Blind Guardian jsou živoucím důkazem toho, že i sebe jednodušší refrénový nápěvek (Into The Storm), lze vysochat s takovou grácií, která bere slova i dech. Na ploše 70 minut ukazují Blind Guardian všechny svoje tváře i inspirační zdroje. Citlivě rockové kompozice, postavené na až překvapivě tichém dialogu kytar, rytmické sekce a Hansiho zpěvu, se střídají s překrásnými baladami, v nichž slovo feeling obcuje s jinými dimenzemi, a v neposlední řadě se ke slovu dostává i přímočarost a agresivita kovových hymnů. I v největším metalovém varu je ale struktura skladeb tak ďábelsky propracovaná a komplexní, že posluchač má neustále co objevovat a obdivovat (příkladem budiž úchvatný výplach Mirror Mirror). A naopak, i v největším ztišení je hudba Slepých strážců výbojem emocionality.

Křehkost, vztek, láskyplnost, nenávisť... německému kvartetu není nic z toho cizí. Dokonalou souhrou a citem pro melodie dovede stejně tak vyseknout instrumentální exhibici, jako do sebe obrácenou baladu... Nikde nenudí, nikde nešidí... Blind Guardian se dokonale vžívají do své hudby, nepózují, hrají rozmarné elegie z říše fantazie na magické harfě, kterou sami stvořili a kterou dokonale znají. Jejich individuální um je tou nejsladší třešničkou na dortu - nikdo nedovede tak extaticky proplétat sóla jako duo sekerníků Olbrich - Siepen, nikdo nedovede tak energicky týrat baterii bicích jako hromobijec Stauch, nikdo nedovede tak mistrně měnit barvy hlasu a vžívat se do svých rolí jako Kürsch.

Připadá Vám, že přeháním, že jsem nekritický, slepě oddaný a fanatický? Udělejte jednu věc, opatřete si Nightfall In Middle Earth, zažhněte ve svém příbytku všechny svíce, opevněte se před realitou a ponořte se do světa J. R. R. Tokiena, ale hlavně - do světa Blind Guardian.

Redaktor: Marigold (18.4.2001, z webzinu www.metalopolis.net)